

Núm. de Protocol: SS-009-2/06

TSA: 77/06

S E N T È N C I A NÚM. 43-2007

PARTS:

Apel·lant-ada: R.O.F.

Representant: H.D.B.

Advocat: A.D.

Apel·lant-ada: CASS

Representant: C.M.

Advocat: C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 9 de juliol de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-009-2/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Balles, en la sentència número 2006-100, de 9 de novembre de 2006, va estimar la demanda interposada per a Sr. R.O.F. contra la resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 28 d'octubre de 2005 que la havia donat d'alta mèdica i li havia denegat el reconeixement del grau 1 d'invalidesa i contra la de 27 de desembre del mateix any, que va desestimar el recurs interposat contra la anterior.

La sentència reconeix a la Sra. R.O.F. el grau 1 d'invalidesa malaltia amb efectes del 14 de novembre de 2006 (data de l'alta mèdica) compte tingut que segons l'informe del servei de medicina legal presenta una invalidesa del 48 % i una pèrdua de la capacitat de guany a partir de les patologies que pateix, ja que actualment cobra un salari inferior en haver-se hagut de dedicar a una altra feina de jornada molt reduïda.

2.- La CASS interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència i demana la seva revocació ja que la Sra. R.O.F. només pateix unes seqüeles moderades al genoll esquerre i els factors subjectius no permeten arribar a la minva que recull la sentència.

3.- La representació processal de la Sra. R.O.F. també impugna la sentència demanant la condemna de la parapública al pagament de les costes d'ambdues instàncies en raó a la seva temeritat processal.

4.- Ambdues parts han impugnat els recursos de la part contrària, oposant-se a les seves respectives pretensions.

5.- Presentats els corresponents escrits de conclusions, les actuacions han quedat pendents de deliberació i decisió d'aquest Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència del Tribunal de Batlles estima la demanda i reconeix a la Sra. R.O.F. -de 51 anys d'edat- una pensió d'invalidesa del grup 1 en considerar que les patologies que pateix li generen una incapacitat

del 48 % i que no pot dedicar-se a la seva feina habitual de netejadora, compte tingut la seva dificultat de pujar i baixar escales, i es dedica a conserge d'un edifici, per la qual cosa la seva disminució de la capacitat de guany se situa per sobre del 66 %.

Aquesta Sala, en sentències com la 99-14, de 17 de març de 1999, 2-03, de 30 de gener de 2003 o 8-2007, de 30 de gener de 2007, sosté que per tenir dret a percebre la pensió d'invalidesa malaltia cal que la capacitat de guany hagi experimentat una notable disminució, d'almenys 66 % segons l'article 28 del Reglament Tècnic (que hagi disminuït la capacitat de treball en almenys 2/3 segons l'article 1 del Reglament d'aplicació número 18) i la capacitat de guany -o el que ve a ser el mateix, la situació del malalt- es valora no solament tenint en compte l'estat general sinó també els altres paràmetres que estableix l'article 1 segon paràgraf del Reglament d'aplicació número 18, és a dir: l'edat, les facultats físiques i mentals i les seves aptituds i formació professionals; i si ateses totes aquestes circumstàncies, tot i que no pugui desenvolupar la seva professió habitual en pot dur a terme alguna altra se'l situa en el grup 1, i en el grup 2 si es considera que no pot realitzar cap activitat.

En el cas, els informes que va aportar la Sra. R.O.F. (Dr. M., Dra. M.C. i Dr. B.) feien referència a artrosis femoropatelar, a artrosis a les mans i a una osteroporosi, patologies a les que cal afegir un estat depressiu; tanmateix, l'informe de l'assessoria mèdica de la CASS emès amb caràcter previ a la resolució del recurs administratiu, tan sols posa en relleu que la Sra. R.O.F. pateix unes seqüeles al genoll esquerre que es valoren en un 12 % de la disminució de la seva capacitat. La sentència, però, recull les apreciacions del Departament de Medicina Legal que va informar en període de prova i tenint en compte les lesions del genoll esquerre (valorades en 35 %) i les de la columna vertebral (15 % en la cervical i 5 % en la lumbar) i aplicant la regla de Balthazard, raona una incapacitat del 48 %, circumstància a la que cal afegir l'estat depressiu de llarga evolució que refereix l'informe psiquiàtric també emès en període de prova.

Valorant en conjunt tots aquests informes i amb independència de la quantificació que en resulta aplicant el barem citat, es constata que les lesions descrites, de fet dificulten a la Sra. R.O.F. la pujada i baixada d'escales sense que les altres lesions tinguin caràcter invalidant, i aquesta circumstància unida a la de que només té 51 anys i que la situació anímica que pateix no és incompatible amb el desenvolupament d'una activitat laboral impedeixen reconèixer-li una minva del 66 %, per la qual cosa cal estimar el recurs d'apel·lació interposat per la CASS.

Tercer.- La representació processal de la Sra. R.O.F. apel·la la sentència demanant la condemna de la CASS al pagament de les despeses de la primera instància processal, condemna que no procedeix, com es desprèn del sentit d'aquesta sentència.

Tampoc es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància, en no apreciar-se temeritat processal en cap de les parts.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit:

- 1) Estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2006-100, de 9 de novembre, que es revoca, i declarar ajustades al Dret les resolucions administratives objecte del recurs.
- 2) Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. R.O.F..
- 3) No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.